

இலங்கை வித்தியா போதினி

THE CEYLON JOURNAL OF EDUCATION

(Tamil Section.)

தொகுதி : 6 |

ஒக்ரோபர் - 1948

| பகுதி : 9

பாடசாலைக் குழந்தைகள் - 1.

உலகம் முன்னேறிக்கொண்டே போகிறது. அதனை ஒட்டிக் கல்வி முறைகளும் அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன. பற்பல துறைகளிலும் முற்போக்கை அடைந்துள்ள மேல் நாடுகளிலே, கல்வி முறையைப்பற்றிப் பல ஆராய்ச்சிகள் நடந்துவருகின்றன. நாட்டின் விருத்திக்காகப் பல துறைகளிலும் அந்நாடுகள் செய்துவரும் ஆராய்ச்சிகளுக்கோ அளவேயில்லை எனலாம்.

இந்நிலையில் கல்வியின் நோக்கங்களும் பலவாறு கூறப்படுகின்றன. கல்வி விருத்திக்கான வழிவகைகளை ஆராயுமாறு அமெரிக்காவில் நிறுவப்பட்ட கல்விச் சங்கமொன்று அவற்றைப் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றது. இதன் குறிக்கோளுக்கிணங்க கல்வியின் நோக்கம் பின்வருமாறு அமைதல் வேண்டும். அவையாவன :

(அ) சமூக வாழ்க்கையிலே ஒவ்வொருவருக்குமுள்ள கடப்பாடுகளை அறிந்து, அவற்றை நேரிய முறையில், நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர வழிகாட்டல்.

(ஆ) ஒவ்வொருவரிடத்திலும் இருக்கும் இயற்கையாற்றல்களைக் கண்டறிந்து, அவற்றை வளர்க்கத் துணை செய்தல்.

(இ) நன்மைகளையும் - தீமைகளையும் பகுத்து அறியும் முறையில் ஒன்றினை ஆலோசிக்கும் திறமையை விருத்திபண்ணுதல்.

(ஈ) தகுதியுள்ளனவும் - ஏற்றனவுமான காரியங்கள் இவையிவை என்று உணர்ந்து, அவற்றைச் செய்யத் தூண்டுதல்.

(உ) வாழ்க்கைக்குப் பயன்படும், அறிவுகளையும் - திறமைகளையும் வளர்ந்தோங்கச் செய்தல்.

(ஊ) உடலையும் உள்ளத்தையும் வளர்த்தல்—என்பனவாம்.

இனி, இக்கருத்துக்களைக் கூட்டியும் குறைத்தும், பல வேறுபட்ட நோக்கங்கள் பிறாற் பகுத்தப்படுதலும் உண்டு. அவை அத்தனையையும் ஒன்று திரட்டி “மாணவர்களை நல்ல வாழ்க்கைக்குத் தயாரிப்பதே கல்வியின் நோக்கம்” என்று சிலர் கூறுவர். இவையாவற்றையும் ஒன்றுதிரட்டிக் கருத்துன்றிக் கவனித்தால் ஒரு சூழ்நிலையின் அறிவு வளர்ச்சிக்கு ஆசிரியரும் - வீடும் - சமூகமும் ஒன்றுபட்டு ஒத்துழைக்கவேண்டுமென்பது புலப்படும். சிறுவர் வாழ்க்கையிற் சம்பந்தப்பட்ட அத்தனைபேரும், ஒன்றுபட்ட நோக்கமும் முயற்சியும் கொண்டு உழைத்தாலன்றி அவர்கள் முயற்சிகள் முழுப் பயனையும் கொடுக்கமாட்டா. ஆனால், உலகச் சிறுவர் கல்வி வளர்ச்சியையே தமது தனி நோக்கமாகக்கொண்டு உழைத்துவரும் ஆசிரியர்கள் தங்கள் பணியாகச் செய்யவேண்டுவன ஒன்றல்ல, பலப் பலவாகும். இவை நன்கு செம்மை பெறவேண்டியே பாடத்திட்டங்களும் - முறைகளும் - பரீட்சைகளும் - பரிசீலனைகளும் நடைமுறையிற் காணப்படுகின்றன. இவற்றுள், ஒரு சிலவற்றைச் சுட்டிக்காட்டி ஆசிரியருக்கு உதவுவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

சிறுபாலர்கள், கைகளையும் கால்களையும் நிலைபெயர்த்து, உதைத்துக்கொண்டு கத்த ஆரம்பிக்கிறார்கள். அன்றே, அவர்கள் மனத்தில், இருப்டதை வெளிப்படுத்தும் சக்தி அவர்களுக்கு வந்துவிடுகிறது.

அதிவிரந்து, படிப்படியாக வாய்விட்டுப் பேச ஆரம்பிக்கிறார்கள். இவ்வாறான வாழ்க்கையில் ஒருசில ஆண்டுகள் வீட்டிலேயே கழிக்கின்றன. இதனால், மொழிப்பயிற்சியின் ஆரம்ப அறிவை அவர்கள் தத்தம் இல்லங்களிலேயே பெறுகிறார்கள். எனவே, குழந்தைகள் பாடசாலையிற் காலாண்மூன்றன் ஒருவகையான மொழிப்பயிற்சி பெற்றுள்ளார்கள் என்பதை ஆசிரியர்கள் மறந்துவிடக்கூடாது. ஆனால், சின்னஞ்சிறு குழந்தைகள், பாடசாலை வாழ்க்கையின் ஆரம்பத்திலே பேசும் சொற்களின் பொருளைச் சரியாய் உணர்த்திடுக்கிறார்களா என்பதைத்தான் ஆசிரியர்கள் கருத்தூன்றிக் கவனித்தல் வேண்டும்.

சூழலுக்கு ஏற்றபடி குழந்தைகளின் மொழித் தேர்ச்சி கூடியும் குறைத்தும் இருக்கலாம். எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு குழந்தைகளின் அனுபவங்கள் பெருகிக் கிடக்கின்றனவோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு அவர்களின் சொல்லாட்சியும் விரிந்து இருக்கலாம். நல்ல சூழலை இருப்பிடமாகக் கொண்ட குழந்தை, விருத்தியுறாத சூழலைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட குழந்தையிலும் கூடிய தேர்ச்சியுடையதாய் இருக்குமென்றதை யாவரும் அறிவர். கல்வி புகட்டும் ஆசிரியர் இவ்வடிப்படையான உண்மையை நன்குணராமாயின் தமது முயற்சியில் அதிக உயனைப் பெறமாட்டார். கீழ் வகுப்புகளிலே பெருகிக் கிடக்கும், மந்த மாணவரின் தொகையைக் குறைத்து, அவர்களின் விவேக அறிவை வளர்க்க விரும்பும் ஒவ்வொரு ஆசிரியரும், இதிலே கருத்தூன்றாதல் மிக மிக இன்றியமையாத தொன்றாகும்.

இனி, குழந்தைகளின் பஞ்சப்பொறிகளுள் மிகவும் துரிதமானது கண்ணாகும். ஆகையால், கண்ணைக் கவரக்கூடிய அழகிய சித்திரங்களையும் - பொருட்களையும் கையாளுவதால், அச்சிறு குழந்தைகளுடைய கவனத்தைக் கவர்ந்து அதனை வேண்டிய வழியில் நடத்த இடம் ஏற்படுகிறது. பாலரைப் பயிற்றும் ஆசிரியர் எப்பாடத்தைப் பயிற்

றப் புகினும், குழந்தைகளின் அவாவைத் தூண்டுதற்கு உபகரணங்களைக் கையாளல் மிகவும் வேண்டப்படுவ தொன்றாகும். சிறுவர் தாமசுகவே, ஒன்றினைக் கண்டு அனுபவித்து அதனை விளங்குவதற்கு ஆசிரியர் இடம் அமைத்துக்கொடுத்தல் வேண்டும். இவற்றை, வினையாட்டு - சித்தரித்தல் - கைவேலை செய்தல் - பாடல் - நடத்தல் - படம்பார்த்துக் கதைத்தல் - கதை சொல்லல் - சம்பாஷித்தல் ஆகிய வழிவகைகளைப் பின்பற்றுவதினால் கிருத்திசெய்துகொள்ளலாம்.

பாடசாலைக்கு வந்ததும், குழந்தைகளுக்குப் பாடங்களைத் தொடங்கிப் படிப்பிக்கவேண்டும் என ஆசிரியர் கொள்ளும் எண்ணம் முற்றிலும் தப்பானதாகும். முதல் இரண்டு மாதங்களுக்கும் ஆசிரியர் பிள்ளைகளோடு கூடப் பழகி, அவர்களை அறிதலிலும், அவர்களிடத்துள்ள கூச்சங்களைத் தெளிவித்து, அவர்கள் பாடசாலையை விரும்பி வீட்டைப்போல மதிக்கச் செய்வதிலும்தான் தம்முடைய நேரத்தைக் கழித்தல் வேண்டும். உளநூல் கிறிப்பன்னர் ஒருவர் குறிப்பிடுமாறு போல, "இளம் குழந்தைகளின் ஆசிரியரிடம் மனோபலமும் எளிமையும் காணப்படல் வேண்டும். ஒரு குழந்தையின் இருதயத்தையும், ஒரு பெண்ணின் இருதயத்தையும், ஒரு தாயின் இருதயத்தையும் அவர் பெற்றிருக்க வேண்டும். சத்தமான நிர்ணயம், காத்திராதவாறு எழும் அனுதாபம், மனோதிடம், ஆழ்ந்த உள்ளறிவு புறவறிவு, ததும் பும் நம்பிக்கை, திடசித்தம், பொறுமையின் நுண்மை இவற்றை அவர் பெற்றிருக்க வேண்டும்" என்பது ஈண்டு வலியுறுத்தற் பாலதாகும்.

கப்பலோட்டி, கப்பலைப்பற்றிய முழு சாஸ்திர வரலாற்றையும் தீர அறிந்து, அதன் தன்மைகளையும் தேவைகளையும் ஒழுங்குசெய்து கொள்ளுமாறுபோல, குழந்தைகளின் தன்மைகளையும் தேவைகளையும் ஆசிரியர் அறிந்து ஒழுங்குசெய்துகொள்ளுதல் வேண்டும். படர் கொடிக்குக் கொழு கொம்புகள் அமைத்துதவும் தோட்டக்காரனைப் போலக் குழந்தைகளின் இயற்கைச் சக்திகள் பார்த்து வளரவேண்டிய தன்மைகளை ஆசிரியர் அமைத்துக் கொடுத்தல் வேண்டும்.

இனி, எந்த நிலையிலுள்ள மனிதர்களும் கதை கேட்க விரும்புவது இயற்கையே. உலகக் கல்வியின் பெரும் பாகம் கதைகள் மூலமாகவே நடைபெறுகின்றன. குழந்தைகட்கோ கதை கேட்டலிலுள்ள விருப்பத்தை அளவிட்டு உரைக்க முடியாதென்று உளநூல் விற்பன்னர் பலர் முடிபு கட்டுகின்றனர். ஆகையால், சிறு வகுப்புக்களில் பயிற்றப்படும் எந்தப் பாடத்தையும் கதைகளாகப் பயிற்று தலால் கூடிய பயன் பெறலாமென்று கருத இடமுண்டு. பாலர் வகுப்புக்களிலே பயிற்றுவதற்கெனத் தெரிந்துகொண்ட கதைகட்கோ, சம்பாஷணைகட்கோ, காலவரையறையாவது, இடைவரையறையாவது வேண்டப்படுவதில்லை. எல்லா வேளைகளிலும், எல்லா இடங்களிலும் இவற்றை நடத்தலாம். ஆனால், ஆரம்ப காலங்களிலே கதைகளை அல்லது சம்பாஷணைகளை நடத்தும் ஆசிரியரின் நோக்கம் பின்வருமாறு அமைந்திருந்தால் மிகவும் நலமுண்டாகும்.

- (அ) நினைக்கும் திறமையைத் தூண்டல்.
- (ஆ) தொடர்பு பிறழாது ஒன்றினை நினைக்கச் செய்தல்.
- (இ) ஒன்றை உற்று நோக்கும் தன்மையை எழுப்பல்.
- (ஈ) வினாக்களுக்கு ஏற்ற நேர்விடை பகாச்செய்தல்.
- (உ) வாக்கியங்களைப் பூரணப்படுத்திப் பேசக் கற்றுக் கொடுத்தல்.
- (ஊ) பிள்ளைகள் தாமாகவே தங்கள் வாழ்க்கை அனுபவங்களை எடுத்துச் சொல்லவும், பிறருக்கு அவற்றைக் கூறவும் விருப்பங்கொள்ளச் செய்தல்.
- (எ) பேசும் முறைமை - ஒழுங்காக நிற்கும் வகை - சைகைகள் - குறிகள் இவற்றைச் சரியாகச் செய்யும் முறையை நன்றாகப் பெறுதல்.

- (ஏ) ஏற்ற விஷயங்களைத் தெரிந்து, பிள்ளைகள் தாமாகவே அவற்றைப் பற்றிக் தமக்குள்ளேயும், ஆசிரியரோடும் பேசச் சந்தர்ப்பங்கள் அமைத்தல்.
- (ஐ) பிள்ளைகளே சிறு சிறு கூட்டம் கூடியும் வகுப்பு முழுவதும் கூடியும் பேசச் சந்தர்ப்பம் கொடுத்தல்.
- (ஓ) சொல் உச்சரிப்பிலே ஏற்படும் குறைகளைத் திருத்தியும், கொச்சைச் சொற்களை அகற்றியும் பேசக் கற்றுக் கொடுத்தல்.

மேலே குறிப்பிட்ட இக்குறிக்கோள்கள் நன்கு பயனளிக்க வேண்டுமேயாயின், உண்மையானவையும், பிள்ளைகள் நேரிலே கண்டு அறியக் கூடியவையுமான விஷயங்களையே ஆசிரியர் பொறுக்கிக் கையாள வேண்டும். அங்ஙனமாயின் பிள்ளைகளின் கவனம் சலிப்படையாது. அவர்கள் தாமாகவே வாய்விட்டுத் தங்கள் தடைகளைக் களைந்துகொள்ள முற்படுவார்கள். இதனால் கேள்விகள் எழும். தமது சிரமத்தை உத்தேசித்தே தா, காலம் பயன்படாது கழிகின்றதென்றோ கருதி ஆசிரியர் இதனைத் தடுப்பாராயின், அவ்வாசிரியர் தமது கடமையைச் சரிவர உணர்ந்தவராகார். ஏனெனில், அவற்றின் மூலமாய்த்தான் குழந்தைகளின் உள்ளம் எளிதில் பற்றுக்கொண்டிருக்கிறது எனவறிந்து அவற்றின் தொடர்பாகச் சம்பாஷணைகளை நடத்த வழி உதிக்கிறது. சம்பாஷணை வேளைகளில், பல தடவைகளில் ஆசிரியர் எதிர் வினாக்களை எழுப்பி மாணவரின் கவனத்தைத் தட்டிக் கொண்டு இருத்தலும் இன்றியமையாத ஒர் செய்கையாகும்.

(தொடரும்)

எஸ். வி. பொன்சேக்கா.